

Koivun lehdet lensivät metsäpolulla. Satoi tihkua. Taivas oli harmaa ja ilmassa viuhui viileä tuuli. Orava keräsi käpyjä kuusen alle talvivarastoon. Lähellä Jänis, oravan ystävä, pomppii etsimässä vihreitä mustikanvarpuja syötäväksi. Maakuopan lähellä rastas kaiveli maasta matoja nokallaan.

Siinä kuopassa siili keräsi lehtiä kasaan ja kaivautui niiden suojaan. Ison kiven luona Mäyrä kaivaa talvipesää isommaksi ja vie koloon heiniä ja lehtiä pehmikkeeksi.

Äkkiä kuusen takaa puhalsi viiltävän kylmä puhuri ja lehdet jäätyivät polulla. Orava vilkuili pelästyneenä ympärilleen. Metsäpolulle ilmestyi vihreään viittaun kääriytynyt haltiahahmo. Lehdet jäätyivät polulla haltian takaa ja edessä.

Orava värisi jännityksestä.

– Tuon täytyi olla Talventaikoja, josta pöllö oli kertonut aiemmin syksyllä. Hän tuli metsään ennen lumen satamista ja valmisti metsän talven tuloon.

Rastaan sulissa värisi ja se lensi lämmitäkseen männyn oksalle istumaan. Siellä se pohti mihin, meni kylmenevää ilmaa piiloon. Jänis pomppi kauhuissaan kuusen alle piiloon, Talventaikoja pelotti sitä.

Haltia kulki jäniksen ohitse lammen rantaan. Sinne päästyään Talventaikoja kosketti sauvallaan vettä ja vesi jäätynyt. Sitten haltia kääntyi takaisin. Jäätyneet lehdet rahisivat sen viitan alla.

Talventaikoja hiipi polkua pitkin siilin lehtikasan luokse ja kosketti sauvallaan siilin piikkejä. Siiliä alkoi nukuttamaan. Se kääriytyi palloksi lehtien sekaan nukkumaan talviunta.

Samoin Talventaikoja kulki mäyrän luokse ja nukutti sen talviuneen. Mäyrä kaivautui koloonsa ison kiven luona.

Jäniksen korvat värisivät, sitä pelotti vielä enemmän. Orava laskeutui jäniksen luokse.

– Miksi sinä siellä kyykistelet ja täriseet?

- En uskalla mennä polulle, kun kaikki jäätyy tuon haltian ympärillä. Siilikin jäätyä?!
- Ei Siili jäätnyt. Orava rauhoitteli. - Pöllö on kertonut minulle, että Talventaikoja jäädyttää maan ja veden, mutta eläimet vain nukahtavat talviuneen.
- Ai, mieltä jänis, mutta sitä pelotti yhä. – Mitä minulle käy? En halua nukahtaa – Kettu voi tulla, kun nukun!

Talventaikoja lähestyi kuusta, jonka alla jänis kyhjötti. Jänis tärisi ja pomppi hermostuneena. Haltia kosketti sitä sauvallaan, mutta se ei nukahtanut. Jäniksen karva muuttui kosketuksesta valkeaksi.

Maa oli harmaa ja ruskea. Jänis katseli turkkiaan huolestuneena, eikä uskaltanut liikkua ollenkaan.

- Kuinka voin nyt etsiä ruokaa, kun kettu näkee minut heti ruskeassa maassa!
- Odota, Orava rauhoitteli jänistä. Minusta tuntuu, että Talventaikoja aikoo vielä tehdä jotain. Katso kuinka hän tanssii hienosti!

Talventaikoja pyöri ja heilutti viittaansa. Yllättäen hän pysähtyi ja suuntasi sauvansa taivaalle ja iski sillä sitten maata. Hänen tanssiessaan alkoi sataa lunta. Valkea suojaava lumi peitti ruskean maan.

Jäniksen turkki oli samanvärinen kuin lumi ja se oli tyytyväinen lämpöiseen turkkiinsa ja uskalsi pomppia polulle Talventaikojan kuljettua kauemmaksi. Orava haki kävyn varastostaan ja söi sen.

Siili ja mäyrä tuhisivat talvipesissä ja näkivät unta keväästä. Talventaikoja hävisi kuusten suojaan.

